

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 283. szám

2016. szeptember-október

Békesség

A nyár elmúltával, kipihenten és feltöltődve köszöntök minden kedves Testvért! Az iskolai tanévkezdéssel párhuzamosan sokunknak vissza kell rázódnia a tanulásba, a munka világába, újult erővel felvenni a mindennapi nemes harcot. Remélem azonban, hogy nem csak frissességet hozunk magunkkal a hétköznapi küzdelmeihez, hanem egy pár hónappal több szentséget is. Most éppen azon gondolkozom, mit éltem át a nyár alatt Istennel. Mivel lettem gazdagabb lélekben, mennyivel kerültem közelebb Hozzá? Vagy épp az ellenkezője lenne igaz? Távolodtam Tőle, nem is igazán voltam elfoglalva Vele? És esetleg mint egy iskolás gyereknek újra meg kell szoknia az írást, számolást, mert a nyáron hanyagolta, úgy kell nekem is megszoknom, hogy Istenre figyelek, és az odafent valókkal foglalkozom? Akárhogy is legyen, kívánom, hogy újult erőnket vessük az Isten keresésébe. Jól tudom, hogy többen szánták az idejüket a nyáron arra, hogy kutassák, és jobban megismerjék a Bibliát, hogy személyesebbé váljon az istenkapcsolatuk. Hála ezért Neki, és kívánom, hogy az ilyen alkalmak végső soron az egész gyülekezetet gazdagítsák.

Külön ajánlom a testvérek figyelmébe az imarovatot, ami a nyári közös imaórák megszüntetése után továbbra is szolgálhat öszszefogásként imában a gyülekezetünkért.

Testvéri szeretettel: Széll László

Füle Lajos – Ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy lelki életed
örömhianyos, kiüresedett,
fogytán hited és hálád is veled,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy gyülekezeted
tagjaiban is hűl a szeretet,
nagyrésze fásult, közönnnyel tele,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy egyházadban is
akad kór, s némely tanítás hamis,
hogy alig látszik KRISZTUS élete,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy fáj e nép, e föld
hogy magad sem vagy senkinél különb,
s nincs újulás itt, bárhogy kellene,
ne nyugodj bele!

Mert könyörögni, sírni lehet itt!
Maga a LÉLEK is esedezik.
S minden megbánt bűn semmivé lehet,
Ha az ÚR veled.

Felhívás

Gyülekezeti újságunk továbbra is keres állandó jelleggel odaszánt munkatársat, leginkább a következő területeken: cikkírás, rovatvezetés, emberek felkérése, szerkesztői tevékenység. Kérem, jelentkezzenek az újság hátoldalán található elérhetőségek egyikén, vagy nálam személyesen.

Gyülekezeti csendesnapok

Augusztus 15 - 18. között gyülekezeti csendesnapokon vettem részt a Mátrában. A szállásunk egy kanadai rönkházban volt, tágas terekkel, nagy terasszal, erdővel határolt udvarral.

Tizenhatan alkottunk gyülekezetet pár napra, Bibliával a kezünkben elcsendesedve (sajnos hárman útközben balesetet szenvedtek, így nem tudtak eljönni). Ki milyen céllal érkezett? Voltak köztünk útkeresők, döntés előtt állók, válaszkeresők, megújulásra és istenélményre vágyók. Két program közül választhattunk: Bibliaolvasás több verzióban vagy a Kereszt-metszet c. biblia-tanulmányozás. Én a Kereszt-metszetet választottam, melyben Jézus életét követtük végig. Erre felkészülve, mély kérdések alapján felülvizsgáltuk életszentségünket, hogy „levegyük a saruinkat” Isten színe előtt. Ezzel elkezdődött a lelki utazás.

Az én értelmezésemben a Kereszt-metszet: Jézus keresztje szeletekre vágja az életünket, hogy jobban megvizsgálhassuk, illetve Isten metszegeti az életünket Jézus keresztjével.

A választott programban Jézus életében tanulmányoztuk az „évszakokat” a születésétől a haláláig, mely folyamat újraindult a feltámadáskor egy magasabb rendű tavasszal. Csendességünkben ezeket az évszakokat, életszakaszokat vetítettük rá a saját életünkre. Olyan volt ez a szemlélődés, mint amikor ülünk a vonaton, nézünk ki az ablakon, és mindenkit más fog meg a kinti látványból. A bibliatanulmányozásban is ez a csoda, hogy Isten mindenkin megtalálja az egyedi fogást, hogyan és hol tudja megérinteni, vezetni, formálni az Ő képmására. Naponta megosztottuk egymással, hogy ki mit látott, mire jött rá, mit élt át az utazás során. Élvezettel hallgattam a többiek élményeit, és nagyon jó volt nekem is megnyílni a csoportban.

Nem volt igazán nyári meleg. Volt, aki az

udvaron, feje búbjáig takaróba burkolózva talált helyet magának az igeolvasásra, más a közeli sípálya területén húzódott be egy hűttébe, egy jókora szikladarabra telepedett le, mások séta közben elmélkedtek, vagy a teraszon ücsörögtek. A hely és a környék nagyszerű lehetőséget nyújtott elcsendesedésre, elvonulásra a mindennapok forgatagából.

Egyik nap esett, és sűrű köd ereszkedett le a vidékre. A délelőtti elmélkedéshez, igeolvasáshoz bevackoltam magam egy óriási fotelbe egy meghitt sarokban, szembe az ablakkal. Néztam az erdőt, a vonuló ködöt, és próbáltam ráhangolódni a feladatra (ősz és tél életszakasz igei tanulmányozása), amihez éppen megfelelő díszletet rendezett be a természet.

Engem a tervszerűség ragadott meg az igéből, hogy Jézus életében minden A Terv/próféciaik szerint ment végbe. Istennek az én életemre is van terve, és az egy jó terv. Bárcsak mindig világítana a mécsesem, hogy el ne tévesszem az utat! Ahogy a feltámadás után Emmausba igyekvő tanítványok sokáig nem ismerték fel útítársukban Jézust, úgy sokszor én sem látom, hogy Jézus ott jön mellettem.

Utolsó este begyűjtöttünk a kandallóba. A pattogó tűz mellett beszélgettünk, gitárszó kíséretében kedvenc énekeket énekelgettünk. A program vége felé közeledve készültünk a kizsilipelésre.

Olyan sok mindent lehetett volna még írni, de kívánom, hogy inkább a testvérek is tapasztalják meg a csendesnapok áldását. Erre legközelebb valamikor ősszel lesz lehetőség, bővebb információ Katona testvérnél.

Simon Lidia

Speak Out

[Az alábbiakban egy köszönőlevelet és egyben beszámolót olvashatunk egy öthetes nyári angoltáborról, mely a FÉK (Fiatalkok az élet küszöbén) szervezésében kerül megrendezésre évről évre Speak Out néven. További információ: speakout.hu]

Szeretném ebben a levélben megköszönni, hogy mellém álltál a Speak Out alatt, és szeretném megosztani a tapasztalataimat, illetve, amit tanultam ebben az egy hónapban Siófokon.

Talán amit a leginkább kiemelnék az, az engedelmesség. Sokat tanultam arról, hogy az engedelmisséget Isten megáldja, és ha a tetteim és reakcióim nem igazodnak hozzá, hamar rájövök, hogy Isten nem is olyan fontos nekem, mint gondoltam. Isten is mindenét adta, és ha tényleg követni akarom Őt, nekem is mindenemet kell adnom. Ez hitből kell, hogy történjen.

Annyi minden lenne, amiről írhatnék, de ahelyett, hogy nagyon részletezném a dolgokat, inkább leírok néhány gondolatot, ami különös jelentőséggel ütötte fel a fejét az életemben. Így majdnem egy hónappal a Speak Out után volt idő, hogy lenyugodjak, és kicsit átgondoljam, hol állok. Sok jó előadást hallottunk a misszióról, Krisztus követéséről, a tanítványság áráról. Jó volt a csapat, akikkel együtt lehettem, és láthattam a gyengeségeimet, és azt is, ahogyan Jézus még ezekben is megáldott és szólt hozzám. Talán mégis ami igazán meghatározó számomra, amikor tudatosan, kezdeményező módon szólítunk meg valakit az evangéliummal. Erről szeretnék írni egy kicsit.

Sokakkal tudtunk beszélni, akik nyitottak voltak, és meghallgattak minket, és sokszor egészen érdeklődők voltak. Meglehetősen könnyű volt az emberekkel beszélgetést kezdeményezni, és ez egy nagy tanulság a mindennapokra nézve is, hogy élek-e ezzel a lehetőséggel. Továbbra is azt látom, hogy a világ igenis keres valamit, amibe belekapaszkodhat. Az emberek annyi hiábavalósággal töltik meg az életüket, és annyi

„mankóval” élik azt. Bár a kereszténységben többnyire csalódtak, és rossz elképzelésük van az egésztől, vagy csak nem akarják lekorlátozni a hitüket egy vallásra, ez csak azt erősíti meg bennem, hogy itt az ideje még komolyabban venni a dolgokat, hiszen ha engem nem késztet ez az üzenet sürgetésre, őket se nagyon fogja. Nem érzik a döntéseik súlyát, és úgy gondolják, idővel lehetséges, hogy megváltozik a gondolkodásuk, de valójában, ha most nem szeretik Istent, később még kevésbé fogják. Az idő ilyen értelemben az ellenségünk. „Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja.”(2Kor 6,2) Sokszor elhiszem, elég az életemmel megmutatnom Krisztust, és ez így igaz, de akkor ez legyen egy bizonyágtevő élet. Muszáj vallást tennem a Megváltóról, és bízom abban, hogy a Lélek ad felismeréseket és az Ige megértését.

A Speak Out ideje alatt összesen 1972 ember felé tudtunk kezdeményezni, 1009 ember hallotta az evangéliumot, és ebből 58-an fejezték ki, hogy Krisztust szeretnék követni.

Hálás vagyok, hogy részese lehettem ennek, és remélem te is áldásban részesültél.

Köszönöm, hogy elolvastad a leveletem, és támogattál végig!

Isten áldjon!
Széll Dávid Csanád

Szőkepuszta

Hálás szívvel gondolok vissza július utolsó vasárnapjára, mert részt vehettünk az idei Szőkepusztai Konferencián.

Libickozma területén egy nagy fákkal körülvett tisztáson már előkészített padsorok vártak minket, melyek mind megteltek, sokan jöttünk össze, hogy együtt ünnepeljünk.

A műszaki apparátus, hangosítás beállítása után először egy közös éneket énekelünk: Hol Jézus Úr, az éjszakát napsugaras fény járja át. Az istentisztelet dr. Almási Mihály testvér imádságával kezdődött, utána köszöntötte a megjelent testvéreket és megnyitó beszédet mondott. Már ekkor érezhettük, hogy családias légkörben Istenünktől megáldott napunk lehet, mindenki számára.

A konferencia mottója Márk evangéliuma 6:31. verséből volt, ebben Jézus így szólt a tanítványokhoz: "Pihenjete meg egy kevéssé!" Erről szóltak a szolgálatok és hozzászólások, de Tóka Szabolcs testvér új éneke is, melyet erre a konferenciára, Gerzsenyi Sándor testvér versére komponált. Tóka testvér az előző években is írt énekeket a szőkepusztai találkozókra. Ezen a napon is felhangzott az éneke, melynek címe: "Tovább!", és arról szól, hogy az életünk egy rohanás, "pörgés", de kérjük a kegyelmet. Hat nap után az Alkotó is megpihent, illő dolog, hogy a hívő nép is így tegyen. Először Szappanos Tibor testvér énekelte el az éneket - ez ösbemutató volt. Később mi is megpróbáltuk megtanulni, nem volt könnyű feladat, pedig a kiosztott énekes füzetben mindenki követhette a kottasorokat és szöveget.

Almási testvér külön köszöntötte a konferencián résztvevő polgármestereket, köztük a helyi és bodrogkői polgármestert, és a lelkipászorokat is, köztük dr. Herjeczki Géza testvért, aki a legmesszebről érkezett. És köszöntötte a legidősebb jelenlévő szőkepusztai testvérnőt is. A köszöntések után a dunaújvárosi gyülekezetből Kustán Já-

nosné szavalta el Füle Lajos versét: Hála a nagy főrendezőnek.

Horváth Gábor helyi polgármester elmondta, milyen hagyománya van már a faluban ennek a találkozóknak és szívesen együtt munkálkodnak, segítőkészek a falubeliek. Majd Erdei Róbert szólalt fel, aki Bodrogon hívő polgármester.

Közös éneklésként egy kánon következett Szappanos testvér irányításával, padsoronként elosztott szólamokban: Az Úr gondol ránk! Nagyon jól szólt így szabad téren is a sok lelkes testvér éneklése, és valóban hálára indította mindnyájunk szívét.

Almási testvér igehirdetésében szólt arról, hogy milyen előzménye volt annak, amikor Jézus ezt a mondatot mondta: Pihenjete meg... Keresztelő János halálhírét hozták, és utána történt az ötezer ember megvendéglése. Érdekesség, hogy ezt a mondatot csak Márk jegyezte fel az evangéliumában, ő fontosnak tartotta ezt, amit Jézus mondott. Az emberek, akik Jézushoz mentek, hogy őt hallgassák, nagy áldozatot hoztak ezért. Mi is, azzal, hogy a konferenciára elmentünk, valamilyen áldozatot hoztunk, az Ige üzenetére figyelünk ezen a napon és gazdag áldást, lelki eledelt kapunk.

Az igehirdetés után szólóének következett Szappanos testvér kiváló előadásában: "Ó, jöjjön el Urunk a te Országod."

Ezután Nemeshegyi-Horváth György testvér, hatvani lelkipászor a feltöltődésről, mint a pihenés egyik formájáról szólt. Például neki a motorozás jelenti ezt, és csodálatos gondviselést tapasztalt meg abban, ahogyan motort kapott...

Egy 4-5 tagú mandolin együttes is megörvendeztetett minket több szép énekkel. Pl. Fel örömmre vígan, itt a kedves nap! Nemcsak zenéltek, hanem énekeltek is hozzá az énekek szövegét.

Fábián Sándor testvér Bodrogról, a kikacsolódásról beszélt. Tevékeny életünkben ez a pihenés része, ha aktívan töltjük el az erre fordított időt, a szabadságot. (Ezt mi is így gyakoroltuk, amikor elutaztunk szabadság idő alatt, ezt aktív pihenésnek hívtam.)

Szóló ének hangzott ezután: "Ha az út végéhez érkezem..." - Héthalmi testvér felolgozásában hallhattuk ezt a szép éneket. Szappanos testvér, aki dömsödi lelkipásztor, az éneklés után bizonyágtételében a regenerálódásról szólt, milyen nagy szükségünk van arra, hogy egész lényünkben helyreálljunk, megújuljunk – ez az igazi pihenés. Az I.Királyok 19:11.versét olvasta: "Jöjj ki és állj meg az Úr előtt!" Az Úr ott járt. Nem volt a szélben, a földindulásban, a tűzben, de halk, szelíd hangja hallatszott a CSENDben. Kodály Zoltán mondását említette: A csend a legszebb zene!

Dr. Herjeczki Géza testvér nagyon közvetlen hangú beszéddel szólt hozzánk, üzenete: a pihenés fontossága mellett az Úr Jézus iránti hitben teljesegek legyetek!

Ezután az új kenyérért adtunk hálát. Három nagy kerek kenyeret szeleteltek fel és osztottak a lelkipásztor testvérek és polgármesterek mindenkinek. Finom puha kenyérszeletet kaptunk az ebédhez, de többen el is fogyasztották így üresen, annyira finom volt.

Az istentisztelet befejezéseként együtt elénekeltek: Mily drága nekünk ez a jó hír.

Utána közösen imádkoztuk: Mi Atyánk, aki a Mennyekben vagy, szenteltessék meg a te Neved...

De a konferencia ezzel még nem ért véget, ebéd következett. A makói testvérek sült csirkét hoztak, Dömsödről szürke marha pörköltet, a helybeliek birkapörköltet, és a dunaújvárosi testvérek csülkös bablevest készítettek, ezekből választhattunk és kóstolhattunk. Braun Ervin testvér itt is megmutatta vendégszeretetét, pékségéből kenyeret, pogácsát kínált. Üdítőt és ásványvizet is kaphattunk.

Ebéd után több program közül lehetett választani. Pl. kirándulás a környéken, kiállítás megtekintése és találkozó, beszélgetés a szökepusztai imaházban.

Köszönjük a terített asztalokat tele süteménnyel több helyen is, a reggeli vendégfogadó asztalt különböző házi szalámi és mangalica szalonna szeletekkel...

És külön köszönetet mondok Tóka Szabolcs testvérnek, akivel oda utazhattunk Libickozmára, valamint Hellinger Ferenc testvérnek és Irmuskának, akik pedig hazahoztak minket, és hálásak vagyunk az ő vendégszeretetükért is.

Nagyon gazdagon megáldott nap volt, remélem, legközelebb gyülekezetünkől többen is részt vesznek ilyen alkalmon, ünnepen.

Marton András és Gabriella

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm ismét a Testvéreket. Hosszú és kalandokkal teli nyár van mögöttünk. Mindannyian igyekeztünk kipihenni az előző év fáradalmait és fizikailag, lelkileg is feltöltődni, élményeket gyűjteni, hogy a következő évnek újult erővel és lelkesedéssel tudjunk majd nekifutni.

Ifjúságunk életében az ifjúsági nyaralás minden évben a nyár kitüntetett eseménye. Ebben az évben 5 napot töltöttünk el Isten kegyelméből Pásztó-Hasznoson július 6-10 között. Idén 34 fő vett részt a közös táborozáson, a 8 autó alig fért el a szálláshoz tartozó parkolóban. Ez a létszám azonban nem csak a pesterzsébeti fiataloknak köszönhető, hiszen ezúttal a dömsödi ifjúság fiataljai és vezetőjük, Szappanos Tibor is velünk tartottak. Minden évben fontos szempont a helyszín kiválasztásánál, hogy csendes, nyugodt helyen lehessünk együtt, ahol ki tudunk kapcsolódni és a világ zajától távol csak Istenre tudunk figyelni. A szállásunk most több kis apartmanból állt, a kertben egy méretes focipálya található – amit mi ideiglenesen röplabdapályának használtunk, a kert végében pedig egy halastó és egy szamár szórakoztatta a fiatalokat.

És hogy mi mindennel töltöttük ezt a pár napot? Kihaszználva a Mátra nyújtotta lehetőségeket szerveztünk egy egész napos túrát Mátrakeresztesről fel az Ágasvári menedékházig, Mátrafüreden ügyességi feladatokat oldottunk meg kisebb csapatokban

és lézerharcoztunk. Ezeken kívül, csónakáztunk a sástói tavon, voltunk Galyatetőn a kilátóban és rendeztünk egy egész napos röplabda-bajnokságot is. A vasárnap délelőttöt pedig a Mátraszőlősi baptista gyülekezetben töltöttük, ahol énekekkel és bizonyágtételekkel szolgáltunk.

A legnagyobb hangsúlyt azonban a sok-sok szórakoztató program mellett, az Istennel töltött idő kapta. Napközben többször tartottunk egyéni csendességet, amikor mindenki keresett egy helyet a szállás területén, ahol „egyedül” lehetett Istennel. Kiscsoportos beszélgetések alkalmával megosztottuk egymással gondolatainkat, esténként pedig a dicsőítőcsapat vezetésével együtt énekeltünk és tanításokat hallgattunk meg. A hét témája kegyelem és küzdelem volt. Ifj. Bazsinka József így fogalmazta meg a hét néhány kérdését: „Mikor kell harcolni, és mikor kell Istenre hagyatkozni? Mi a "mi részünk", és mi nem az? Mit jelent nekünk a kegyelem - mikor élünk vissza vele, és mikor küzdünk fölöslegesen saját erőből.” A különböző esteken Katona Béla, K. Bernát, Sz. Tibi és B. Jocó tartottak tanításokat.

Rengeteg élménnyel gazdagodtunk, és ezeket itt egy cikkben bármennyire is szeretném, nem tudom átadni a Testvéreknek. Éppen ezért az ősz folyamán tartani fogunk egy képes beszámolót a nyaralásról, ahol talán megmutathatjuk a Testvéreknek egy kis szeletét annak a jókedvnek, vidámságnak, Istenhez tartozás örömének, amit átélünk ez alatt a pár nap alatt.

Az évkezdésnek nem sok diák örül. Ismét a könyvek, füzetek és tollak hevernek szanaszét a szobákban. Nagyon jó viszont, hogy ilyenkor ismét elkezdődnek az ifjúsági órák. Sok erőt adnak és energiával töltenek fel az igei üzenet mellett, a jó beszélgetések, a játékok és a közösen töltött idő is. Az ifjúság idén sok új taggal bővül. Legtöbben most kezdik a gimnáziumot, így a gyülekezeti rend alapján most már a mi csoportunkhoz tartoznak. Azonban olyanok is vannak, akik más ifjúságokból látogatnak

el néha hozzánk, sőt olyanok is, akik most ismerkednek a gyülekezetünkkel. Mindannyiuknak nagyon örülünk és imádkozunk, hogy jól érezzék magukat közöttünk és növekedni tudjanak.

Koszorus-Lovász Debóra

Imarovat

„Másokért könyörögni annyi, mint Krisztussal együtt munkálkodni. Ő is könyörög az Atyánál az emberekért.” (Spurgeon)

Ebben a hónapban az Éltrevalók csoport hoz elénk imatémákat a saját életükből:

Az „Éltrevalók” imatémái

Mivel a csoportunkba járók élete nagyon különböző síkon zajlik, és az életkorunkból fakadóan is változatos, aktív életet élünk, számos imatémát tudunk ajánlani a testvéreknek. És ez nem pusztán ajánlás, inkább reményteljes kérés a részünkről. Hiszen a mi életünk is ki van téve számtalan kísértésnek, és küzdelmekkel, próbákkal terheltek sokszor a mi hétköznapjaink is. Az alábbiakban egy kis csokrot nyújtunk át az újság olvasóinak, melyben aktuális imakéréseinket osztjuk meg.

- Többen küzdenek csoportunkban a munkanélküliséggel. Mások éppen a munkahelyi túlterheltség miatt élnek meg harcokat. Szeretnénk a helyünkön lenni munkahelyi téren, és munkahelyre találni, akiknek erre van szükségük.
- Vannak, akik még társ nélkül élnek, és vágnak az Úrtól rendelt társuk megtalálására. Fontosnak érezzük, hogy minél elszántabban imádkozzunk a házasságok további áldásaiért, a házaspárok további boldogságáért, az egymás erősítéséért.
- Csoportunkba, hála az Úrnak, több gyermekes családi is tartozik. Napjainkban a gyermeknevelés bizony komoly kihívás a szülők számára. Kérjük Istentől, hogy a gyermekes családokban hadd találják meg

a szülők a helyes időbeosztást, értékrendet, a jó erőbeosztást, a kellő bölcsességet a neveléshez. Hadd legyenek példaértékűvé a családi életükben!

- A gyermektelen párok szíve vágyát is a testvérek imakarjaira bízjuk.
- Számos szolgálatban is részt veszünk gyülekezeti és azon túlmutató fórumokon is. Kérjük az imatámogatást abban, hogy ezek a szolgálataink valóban a Krisztust tükrözhessék, és áldások forrásai lehessenek ezután is.
- Ahhoz, hogy egy gyülekezeti csoport, vagy akár az egész gyülekezet betölthesse feladatát, szükséges, hogy nyílt szívvel, szeretettel, egymásra érzékeny lelkülettel legyünk együtt a közös alkalmakon. Arra vágyunk, hogy a különböző korosztályok egységben, harmóniában lehessenek együtt. Hadd kérjük az imákat ennek megvalósulásáért is!
- Reméljük, hogy lesznek további tagjai is a bibliaköri csoportunknak. Ám szükségünk van arra, hogy megtaláljuk a csoport számára új tagok felé is az utat, a kapcsolódást, és őszinte befogadó lelkülettel támogassuk őket is és a régieket is abban, hogy valódi közösséggé válhassunk.

Hálára is szeretnénk buzdítani az olvasókat. Többen is részt vehettünk a gyülekezetünk által szervezett csendes napokon, ahol Istennel különös és megindító közelségbe kerülhettünk. Igazán jó volt az Úr lábainál elcsendesednünk!

Emellett nagy hála van a szívünkben azért, hogy az Erzsébeti gyülekezet részei, tagjai lehetünk, és hétről hétre közösen dicsérhetjük az Urat!

Hálásan köszönjük azon testvéreknek, aki eddig is, és akik ezután is szerető szívvel hordoznak minket az imakarjaikon!

Soli Deo Gloria!

Császár Levente

Nyári olvasmányélményem

Colin Duriez: *Tolkien és C. S. Lewis – Egy híres barátság története*

A nyári szünidő sok minden más mellett a barátságok ápolásának időszaka. Balatoni nyaralásaimra gondolok például – nem is emlékszem olyan nyárra, hogy ne futottam volna össze valamilyen jó barátal, vagy a jó barátom jó barátjával, előre megbeszélve vagy váratlanul, egy közös strandolásra vagy közös sátrazásra, egy sülthalvacsorára meghívóként vagy meghívottként, egy szabadteri hangversenyen vagy vásáron.

Ám ezen a nyáron egészen más módon is kaptam ajándékba egy barátságot. És ez a barátság nem velem „történt”, olvastam róla. Tavasszal a Harmat Kiadó megbízásából dolgoztam egy könyvön, melynek alcíme: „egy híres barátság története”. Egy történész mondta egyszer, hogy a facebook olyan neki, mint a történettudományos kutatás – kukkolás, mások életébe való belekukucskálás. Nem vagyok történész, de alig-alig ismerek érdekesebb olvasmányt az életrajzoknál. És ha egy életrajz „2 az 1-ben”, vagyis egyszerre két érdekes híres ember életrajza és barátságuk története, akkor ez a kukkolás aztán végképp izgalmasá válik. A könyv ugyanis, mint főcíméből kiderül, C. S. Lewis és J. R. R. Tolkien barátságának történetét dolgozza fel. Nem is akármilyen barátságét. Közel negyven éven át tartott – gondoljunk bele! –, és nem akármilyen „gyümölcsöket” hozott. Lewis megtérésében nagy szerepet játszottak a Tolkiennel folytatott beszélgetések, míg Lewis támogatása nélkül sosem született volna meg az évszázad fantasy-trilógiája, *A Gyűrűk Ura*.

A szerző, Colin Duriez nemcsak a kutatás (=kukkolás?) fárasztó munkáját végezte el, képzelőerejét is hozzáadta a művéhez, ugyanis minden fejezetet egy elképzelt jelenet, egy „vignetta” nyit. Így beléphetünk például az inklingek (Lewis és Tolkien ba-

ráti köre) kedvenc kocsmájába, ahol vágni lehet a pipafüstöt, és ahol éppen *A Gyűrűk Ura* valamelyik fejezetét olvassák fel. Így vált ez a könyv nekem legalább olyan érdekes baráti találkozások sorozatává, mint amilyenek a valódi életben, a nyár ajándékként történtek meg...

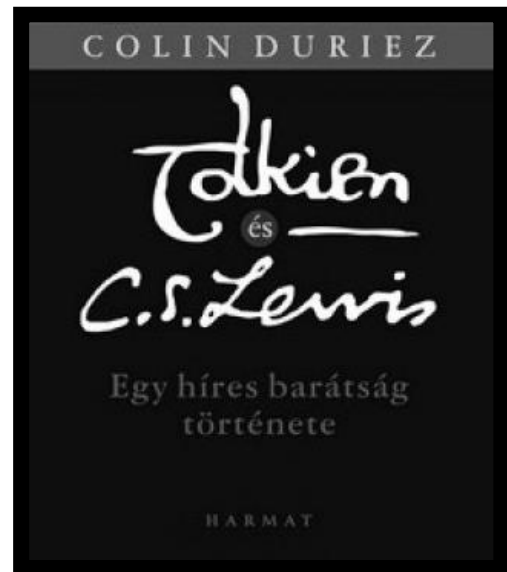
Így kerültem bele olvasóként egy elég jó társaságba. Két oxfordi professzor – az egyik könyveket bújó, régivágású ír agglégény, legalábbis késői házasságáig, a másik sokgyermekes, konzervatív katolikus családapa. Senki nem gondolta volna, hogy az egész keresztény világ, sőt, azon túl is, emberek milliói ismerik, olvassák majd őket az egész világon. A negyvenes-ötvenes évek Oxfordjában egyébként kisebbfajta intellektuális-spirituális keresztény megújulás központi alakjaivá váltak, nyilvános filozófiai vitákban szerepeltek, Lewis rádióelőadásokat tartott, népszerű apologetikakönyveket írt. Sok mindent megtudunk a könyvből a két barát teológiájáról, filozófiájáról, irodalomszemléletéről, de a legjobb, hogy mindvégig jelen lehet az olvasó egy élet-szerű történetben. Például:

„Tolkien megdöbbszent azon, milyen nevetségesen tévedett a *The Daily Telegraph*, amikor Lewist életellenesnek titulálta, és „Mr. Lewisről, az aszkétáról” beszélt. „Már megbocsássanak! – replikázott Tolkien leveleiben. – Ma reggel rövid idő alatt három pinttel hajtott fel, és kijelentette, hogy rövidre fogja az idén a nagybőjtöt.”

Irodalommal foglalkozó olvasóként azonban úgy tettem le a könyvet, hogy a két barát legnagyobb ajándéka nekem, olvasónak, a mítosz csodálatos világa, amelybe mindketten szerelmesek voltak. Lewis írta valahol, hogy a mítoszok orgonásípok az ember lelkében, és Isten játszik rajtuk. Pragmatikus, lélekölő nyugati kultúránknak, valamint száraz, dogmatikus teológiáinknak is nagy szükségük van a mítosz varázslatára. Tolkien és Lewis élete és munkássága újra és újra arra emlékeztet, hogy Isten a legmélyebb és -maradandóbb hatást a képzeletén keresztül gyakorolhatja

az emberre. A képzeletében ugyanis mindenki gyermek, a legjobb értelemben.

Tóth Sára (www.parokia.hu)

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30-tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra: pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos bibliatanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Előljárási megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaház: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: Katona Béla

Gondnok: Horváthné Császár Márta
Telefon: 284-46-04

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Széll László joachimszell@gmail.com

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbggy.hu